

[Ministeren for handel, industri og søfart.] vægt på at opnå tilslutning til en politik, der bryder „den onde cirkel“ og effektivt bekæmper inflationen her i landet. Uden en sanering af vor indre økonomi udskydes den yderligere liberalisering, som er regeringens mål.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og villige behandling.

**Første næstformand (Arnth Jensen):** Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

*Spørgsmål til ministrene.*

Af *Damsgaard* til arbejds- og socialministeren.

Hvad vil ministeren gøre for, at de virksomheder, der beskæftiger medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund, kan få lov til at arbejde og producere uden overgreb fra medlemmer af andre faglige sammenslutninger?

**Damsgaard:** Dette spørgsmål er stillet for endnu en gang fra denne talerstol at rejse problemet om visse menneskerettigheder, som burde være selvfølgelige i vort land, men ikke er det, tværtimod. Jeg tænker på fagforeningsovergrebene mod medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund og mod de virksomheder, der beskæftiger medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund.

Det vakte heldigvis interesse ikke blot her i tinget, men også ude i befolkningen, da jeg i efteråret 1948 rejste spørgsmålet om de 5 klitarbejdere i Thy, der på foranledning af Dansk Arbejdsmands Forbund blev tvunget væk fra deres arbejdsplads udelukkende af den grund, at de var medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund og ikke en anden fagforening. Rigsdagens flertal sikrede dengang de 5 arbejders genantagelse, og mit parti stillede forslag om, at Kristeligt dansk Fællesforbund igen fik samme statsanerkendelse og støtte som andre arbejdsløshedskasser, og det lykkedes at få det gennemført i maj 1950. En forudsætning for det forlig, der da blev sluttet her i rigsdagen, var, at Kristeligt dansk Fællesforbund og dets medlemmer blev respekteret og i alle måder stillet lige med andre fagforeningers medlemmer, men det er så sandelig ikke sket.

Jeg indledede med at nævne menneskerettigheder: Fri adgang til erhverv og arbejde og frihed med hensyn til, hvilke foreninger man vil stå i, og dog have ret til arbejde burde være selvfølgeligt i Danmark. Der tales tit smukt derom, også her i det høje ting, men i praksis er det ofte anderledes. Det er offentligheden bekendt eksempelvis, hvordan et forbund under De samvirkende Fagforbund, Dansk Textilarbejder Forbund, gennem de seneste måneder har blokeret Læsø Uldspinderi, fordi arbejderne her er medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund, ja, selv overfor postvæsenets forsendelser greb fagforeningerne ind og hindrede forsendelse fra nævnte virksomhed, sådan som det blev fremhævet og dokumenteret af det ærede medlem hr. Hans Pinstrup under finanslovdebatten før jul. Det sidste utitalende kapitel er den forfølgelse og terror, der af visse fagforeningsmedlemmer er øvet mod Brobyværk Tæppefabriks ejere og arbejdere, fordi der her bruges garn fra Læsø Uldspinderi. I forbindelse med den truselskampagne og forskellig terror og vold, der gennem længere tid har været rettet mod arbejderne på Brobyværk Tæppefabrik og mod fabrikkens ejer, har det skabt nogen uro blandt egnens folk, at politiet ikke forlængst har fundet frem til de arbejdere fra Odense, der i bil, ja, sommetider i 3 store busser morgen og aften kom ud for at genere arbejderne ved denne virksomhed.

Det har undret, at politiet ikke forlængst har fundet frem til disse mennesker. Om man ville, havde det sikkert været let, og derfor har det undret egnens folk, at politiet synes noget tilbageholdende overfor denne oplagte og ulovlige terror. Det er småt bevendt med den frihed, der fra disse fagforeningskredse tilmåles medmennesker, som ikke er enige med dem og ikke vil bøje sig. Der er tale om et angreb på retten til arbejde og produktion, som vi simpelthen ikke kan være bekendt i et frit samfund, i et retssamfund, og derfor har jeg stillet mit spørgsmål.

**Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen):** Det ærede medlem hr. Damsgaard har spurgt mig, hvad jeg vil gøre, for at de virksomheder, der beskæftiger medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund, kan få lov at arbejde og producere uden overgreb fra medlemmer af andre faglige sammenslutninger.

Jeg vil hertil svare, at spørgsmålet om, hvilke skridt arbejdere i disse institutioner vil kunne tage overfor en virksomhed for